

บทที่ 3

วิธีการดำเนินวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาอิทธิพลของการละเล่นพื้นบ้านในการแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัย “ละครไทย พ.ศ. 2533” ผลงานการสร้างสรรคและออกแบบนาฏศิลป์ โดยศาสตราจารย์ ดร.นราพงศ์ จรัสศรี ผู้วิจัยได้ค้นคว้าจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับการศึกษาจากการสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญในประเด็นต่าง ๆ แล้วนำเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description) ซึ่งผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 วิธีที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 ขอบเขตของการวิจัย
 - 3.2.1 ขอบเขตของเนื้อหา
 - 3.2.2 ขอบเขตของกลุ่มตัวอย่าง
 - 3.2.3 ขอบเขตของระยะเวลา
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.3.1 ประเภทของเครื่องมือสำหรับงานวิจัย
 - 3.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 วิธีดำเนินการค้นคว้าและเก็บข้อมูลสำหรับงานวิจัย
 - 3.4.1 กำหนดหัวข้อตามประเด็น
 - 3.4.2 วิธีดำเนินการค้นคว้า สืบค้นข้อมูลภาคเอกสาร
 - 3.4.3 วิธีดำเนินการค้นคว้า สืบค้นข้อมูลภาคสนาม
- 3.5 การจัดกระทำข้อมูลสำหรับงานวิจัย
- 3.6 ตรวจสอบข้อมูลสำหรับงานวิจัย
 - 3.6.1 การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation)
 - 3.6.2 การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย (Investigator Triangulation)
 - 3.6.3 การดำเนินงานทางข้อมูลหลังจากตรวจสอบข้อมูล
- 3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล
 - 3.7.1 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล
 - 3.7.2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.8 นำเสนอข้อมูลสำหรับงานวิจัย

3.1 วิธีที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพทางนาฏยศิลป์ (Dance Qualitative Research) และการประยุกต์ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพทางมานุษยวิทยา (Anthropology Qualitative Research) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร (Documentary) และทำการเก็บข้อมูลภาคสนาม (Field Study) ประกอบกับประยุกต์ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพทางมานุษยวิทยา มาใช้ในขั้นตอนนี้ เรียกว่า “งานวิจัยสนามทางมานุษยวิทยา” (Anthropology field Work) ด้วยการสำรวจ สัมภาษณ์ การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม (Participant Observation) และการนำข้อมูลมาวิเคราะห์ เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้ บรรลุตามจุดประสงค์ของการวิจัย จึงกำหนดขั้นตอนระยะเวลาในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัย เรื่อง อิทธิพลของการละเล่นพื้นบ้านในการแสดงนาฏยศิลป์ไทยร่วมสมัย ชุด “ละครไทย พ.ศ. 2533” เป็น 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษา ค้นคว้ารวบรวม วิเคราะห์สังเคราะห์ หลักการ แนวความคิด ทฤษฎีและสาระสำคัญ ตลอดจนการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีเนื้อหา ดังนี้

- 1) แนวทางในการศึกษาบริบททางสังคมสำหรับงานวิจัย
- 2) วัฒนธรรมการละเล่นพื้นบ้านของไทย
- 3) นาฏยศิลป์ไทยร่วมสมัย
- 4) องค์ประกอบในการแสดงนาฏยศิลป์ไทยร่วมสมัย
- 5) ข้อมูลชุดการแสดงที่ศึกษาสำหรับงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดวิธีการศึกษา ระเบียบวิธีวิจัย กำหนดผู้ให้ข้อมูล เครื่องมือ การรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการเก็บข้อมูล ด้วยวิธีการรวบรวม คัดเลือกข้อมูล แจกแจง แยกแยะความรู้ และสร้างความรู้ การจัดกระทำข้อมูล นำมาจัดหมวดหมู่ความรู้ (Processing / Represent)

ขั้นตอนที่ 4 สืบค้น รวบรวม และจัดกระทำข้อมูลที่ได้

ขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์ เรียบเรียงเขียนรายงาน

ขั้นตอนที่ 6 อภิปรายผล สรุปผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 7 นำเสนอผลการวิจัย

3.2 ขอบเขตของการวิจัย

3.2.1 ขอบเขตของเนื้อหา

1) แนวความคิดและรูปแบบของการแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัยที่ได้รับอิทธิพลจากการละเล่นพื้นบ้าน จากการศึกษาชุดการแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัย ชุด “ละครไทย พ.ศ. 2533” ผลงานการสร้างสรรค์และออกแบบนาฏศิลป์ โดย ศาสตราจารย์ ดร.นราพงศ์ จรัสศรี ศิลปินต้นแบบทางนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัยประจำปีพุทธศักราช 2555

2) องค์ประกอบของการแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัยที่ได้รับอิทธิพลจากการละเล่นพื้นบ้าน ประกอบด้วย เนื้อหาวรรณกรรม ตัวละคร ดนตรี อุปกรณ์ประกอบการแสดง เครื่องแต่งกาย โรงละคร ฉาก เทคนิค และลีลา ท่าทางการเคลื่อนไหว

3) อิทธิพลของการละเล่นพื้นบ้านในการแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัยกับบริบททางสังคมไทย

3.1) การสังเคราะห์องค์ประกอบของวัฒนธรรมการละเล่นพื้นบ้านในแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัย ชุด “ละครไทย พ.ศ. 2533”

3.2) อิทธิพลของการละเล่นพื้นบ้านบ่งบอกถึงบริบททางสังคมไทยในแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัยชุด “ละครไทย พ.ศ. 2533”

3.3) คุณค่าที่ได้รับจากการศึกษาอิทธิพลของการละเล่นพื้นบ้านในแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัย ชุด “ละครไทย พ.ศ. 2533” ได้แก่ ด้านนาฏศิลป์ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม และด้านการศึกษา

3.2.2 ขอบเขตของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างสำหรับงานวิจัยนี้ เป็นบุคคลที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จะต้องมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้กำหนด โดยแบบกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1) ด้านศิลปินผู้สร้างสรรค์และออกแบบนาฏศิลป์

เป็นศิลปินผู้สร้างสรรค์ และออกแบบผลการนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัย ชุด “ละครไทย พ.ศ. 2533” ที่เป็นข้อมูลหลักในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลและรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางที่ 17 ดังนี้

ตารางที่ 16 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ด้านศิลปินผู้สร้างสรรค์และออกแบบนาฏศิลป์ สำหรับงานวิจัย

ชื่อ - สกุล	หน้าที่การทำงาน		ความเชี่ยวชาญ
	ตำแหน่ง	สังกัด / หน่วยงาน	
ศ.ดร.นราพงษ์ จรัสศรี	- หัวหน้าภาควิชา	- ภาควิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	- ผู้เชี่ยวชาญด้าน นาฏศิลป์ ¹
		- สาขาวิชานาฏศิลป์ตะวันตก ภาควิชา คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	- ศิลปินต้นแบบทาง นาฏศิลป์ไทย ร่วมสมัยประจำปี 2555 ²
	- อาจารย์ประจำ ภาควิชา	- สาขาวิชานาฏศิลป์ตะวันตก ภาควิชา คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	- ศิลปินต้นแบบทาง นาฏศิลป์ไทย ร่วมสมัยประจำปี 2555 ²
		- สาขาวิชานาฏศิลป์ตะวันตก ภาควิชา คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	- การสร้างสรรค์งาน นาฏศิลป์
รวม	1 ท่าน		

ที่มา: ผู้วิจัย

¹ สัมภาษณ์ นราพงษ์ จรัสศรี, หัวหน้าภาควิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 21 ธันวาคม 2555.

² จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, “โครงการสร้างมาตรฐานการยกย่องศิลปินทางด้านนาฏศิลป์” ใน รายงานแผนการพัฒนามหาวิชาการของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยเงินทุนจุฬาลงกรณ์ 100 ปี (กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2555), หน้า 1.

2) ด้านนาฏยศิลป์ และการละเล่นพื้นบ้าน

เป็นกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการ รวมถึงศิลปินผู้สร้างสรรค์และถ่ายทอดที่มีเชี่ยวชาญทั้งทักษะการแสดงและวิชาการด้านนาฏยศิลป์ และการละเล่นพื้นบ้าน โดยจำแนกออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

2.1) ด้านนาฏยศิลป์ มีความชำนาญในทักษะต่าง ๆ เช่น ผู้สร้างสรรค์ผลงาน ผู้ถ่ายทอดผลงาน ผู้แสดง ผู้กำกับเวที เป็นต้น รวมถึงเป็นผู้สอนในด้านการสร้างสรรค์ผลงานการแสดงทางนาฏยศิลป์ให้กับสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาชั้นนำของประเทศไทย

2.2) ด้านการละเล่นพื้นบ้าน มีความชำนาญในทักษะต่าง ๆ เช่น ศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงาน ผู้ถ่ายทอดผลงาน ศิลปินผู้แสดง เป็นต้น ในการละเล่นพื้นบ้าน รวมถึงนาฏยศิลป์พื้นบ้าน ที่สังกัดหน่วยงานของรัฐและเอกชน ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลและรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางที่ 18 ดังนี้

ตารางที่ 17 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ด้านนาฏยศิลป์ และการละเล่นพื้นบ้านสำหรับงานวิจัย

ชื่อ - สกุล	หน้าที่การทำงาน		ความเชี่ยวชาญ
	ตำแหน่ง	สังกัด / หน่วยงาน	
อ.สถาพร สันทอง	- ข้าราชการบำนาญ	- สำนักการสังคีต กรมศิลปากร	- ศิลปินต้นแบบทาง นาฏยศิลป์ไทย ประจำปี 2555
	- ผู้เชี่ยวชาญ นาฏยศิลป์ไทย	- สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม	- นาฏยศิลป์ไทยร่วม สมัย
	- ผู้สอนรายวิชาการ สร้างสรรค์งานด้าน นาฏยศิลป์	- คณะศิลปศึกษา และคณะ นาฏดุริยางคศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	- การสร้างสรรค์งาน นาฏยศิลป์ระดับ อาเซียน ³

³ ปัทมา วัฒนพานิช, “การวิเคราะห์นาฏยศิลป์ไทยระดับอาเซียนของอาจารย์สถาพร สันทอง,” วารสารครุศาสตร์สาร ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน 2555) : 3.

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ชื่อ - สกุล	หน้าที่การทำงาน		ความเชี่ยวชาญ
	ตำแหน่ง	สังกัด / หน่วยงาน	
อ.บุญนาถ ทรรทรานนท์	- ข้าราชการบำนาญ	- สำนักการสังคีต กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม	- นาฏยศิลป์ไทย - การสร้างสรรค์งาน นาฏยศิลป์
	- ผู้เชี่ยวชาญ นาฏยศิลป์ไทย	- สถาบันบัณฑิตพัฒน ศิลปกระทรวงวัฒนธรรม	- ออกแบบลีลาท่ารำ ทางนาฏยศิลป์
รศ.อมรา กล้าเจริญ	- ข้าราชการบำนาญ	- สาขาวิชานาฏศิลป์และ การละคร คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา	- นาฏยศิลป์ไทย - นาฏยศิลป์พื้นบ้าน - การละเล่นพื้นบ้าน
	- ผู้เชี่ยวชาญ นาฏยศิลป์ไทย - ผู้สอนรายวิชา นาฏศิลป์และการ แสดงพื้นเมือง	- ห้องเรียนเครือข่าย วิทยาลัยนาฏศิลป์ อ่างทองคณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒน ศิลปกระทรวงวัฒนธรรม	

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ชื่อ - สกุล	หน้าที่การทำงาน		ความเชี่ยวชาญ
	ตำแหน่ง	สังกัด / หน่วยงาน	
อ.วันทนีย์ ม่วงบุญ	- นักวิชาการ นาฏศิลป์ไทย	- กลุ่มงานนาฏศิลป์ สำนักการสังคีต กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม	- นาฏศิลป์ไทย - การสร้างสรรค์งาน นาฏศิลป์
	- นาฏศิลป์	- กลุ่มงานนาฏศิลป์ สำนักการสังคีต กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม	- ออกแบบลีลาท่ารำ ทางนาฏศิลป์
รวม		4 ท่าน	

ที่มา: ผู้วิจัย

3) ด้านศิลปวัฒนธรรม และบริบททางสังคม

เป็นกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการ มีความรู้และเชี่ยวชาญสำหรับงานวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม และบริบททางสังคม เช่น สังคมวิทยา มานุษยวิทยา วัฒนธรรมร่วมสมัย นาฏศิลป์ร่วมสมัย เป็นต้น ของหน่วยงานภาครัฐโดยระบุชื่อและรายละเอียดตามตารางที่ 19 ดังนี้

ตารางที่ 18 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ด้านศิลปวัฒนธรรม และบริบททางสังคมสำหรับงานวิจัย

ชื่อ - สกุล	หน้าที่การทำงาน		ความเชี่ยวชาญ
	ตำแหน่ง	สังกัด / หน่วยงาน	
ผศ.พรพรรณธิพา มาลา	- ข้าราชการบำนาญ	- สาขาวิชานาฏศิลป์ฯ คณะมนุษยศาสตร์ฯ ม.รภ.พระนครศรีอยุธยา	- นาฏยศิลป์ไทย - นาฏยศิลป์พื้นบ้าน - การละเล่นพื้นบ้าน - เพลงพื้นบ้าน
	- ผู้อำนวยการ	- สถาบันอยุธยาศึกษา ม.รภ.พระนครศรีอยุธยา	
	- หัวหน้าหน่วย	- หน่วยอนุรักษ์ศิลปกรรม สำนักงานวัฒนธรรม จ.พระนครศรีอยุธยา	
อ.กมล บุญเขต	- หัวหน้าหน่วย	- หน่วยอนุรักษ์ศิลปกรรม สำนักงานวัฒนธรรม จ.เพชรบูรณ์	- ศิลปิน ผู้ถ่ายทอด การแสดงด้าน นาฏยศิลป์พื้นบ้าน และละเล่นพื้นบ้าน
	- ผู้อำนวยการ	- สำนักศิลปะและ วัฒนธรรม ม.รภ.เพชรบูรณ์	- เพลงพื้นบ้าน
	- ประธานสาขาวิชา	- สาขาวิชานาฏศิลป์ฯ คณะมนุษยศาสตร์ฯ ม.รภ.เพชรบูรณ์	
รวม		2 ท่าน	

ที่มา: ผู้วิจัย

4) ด้านศิลปบัณฑิตแบบทางนาฏศิลป์ และการสร้างเกณฑ์ยกย่องศิลปบัณฑิตแบบทางนาฏศิลป์

เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการ นักวิจัย และผู้รับผิดชอบโครงการวิจัยเกี่ยวกับศิลปบัณฑิตแบบทางนาฏศิลป์ และการสร้างเกณฑ์ยกย่องศิลปบัณฑิตแบบทางนาฏศิลป์ โดยระบุข้อมูลและรายละเอียดตามตารางที่ 20 ดังนี้

ตารางที่ 19 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ด้านการยกย่องศิลปิน และการสร้างเกณฑ์ยกย่องศิลปินทางนาฏศิลป์สำหรับงานวิจัย

ชื่อ - สกุล	หน้าที่การทำงาน		ความเชี่ยวชาญ
	ตำแหน่ง	สังกัด / หน่วยงาน	
ดร.วิษชุดา วุธาติตย์	- ผู้รับผิดชอบ - อาจารย์ประจำ ภาควิชา	- การวิจัยในโครงการ แผนพัฒนาฯ 100 ปี - ภาควิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	- วิจัยทางนาฏศิลป์ - วิจัยทาง ศิลปวัฒนธรรม - นาฏศิลป์ไทย
รวม		1 ท่าน	

ที่มา: ผู้วิจัย

จากตารางที่ 17 18 19 และ 20 แสดงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างสำหรับงานวิจัย จำแนกเป็น 4 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ด้านศิลปินผู้สร้างสรรค์และออกแบบนาฏศิลป์ จำนวน 1 ท่าน

กลุ่มที่ 2 ด้านนาฏศิลป์ และการละเล่นพื้นบ้าน จำนวน 4 ท่าน

กลุ่มที่ 3 ด้านศิลปวัฒนธรรม และบริบททางสังคม จำนวน 2 ท่าน

กลุ่มที่ 4 ด้านศิลปบัณฑิตแบบทางนาฏศิลป์ และการสร้างเกณฑ์ฯ จำนวน 1 ท่าน

รวมมีกลุ่มตัวอย่างสำหรับงานวิจัย จำนวน 8 ท่าน

3.2.3 ขอบเขตของระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาระหว่าง เดือนกันยายน 2555 ถึงเดือนมีนาคม 2556 โดยผู้วิจัยได้แสดงรายละเอียดของระยะเวลาในการดำเนินงานวิจัยเรื่อง อิทธิพลของการละเล่นพื้นบ้านในการแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัย “ละครไทย พ.ศ. 2533” ซึ่งมีข้อมูลและขั้นตอนการปฏิบัติงาน ตามตารางที่ 21 ดังนี้

ตารางที่ 20 แสดงขอบเขตของระยะเวลาในการปฏิบัติการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของการละเล่นพื้นบ้านในการแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัย “ละครไทย พ.ศ. 2533”

ลำดับ	ขั้นตอนการปฏิบัติงาน	ระยะเวลา (เดือน)							
		1	2	3	4	5	6	7	8
1	ศึกษา ค้นคว้ารวบรวม วิเคราะห์สังเคราะห์ หลักการ แนวความคิด ทฤษฎีและสาระสำคัญ	↔							
2	กำหนดวิธีการศึกษา ระเบียบวิธีวิจัย กำหนดผู้ให้ข้อมูล เครื่องมือ การรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล	↔							
3	ดำเนินการเก็บข้อมูล ด้วยวิธีการรวบรวม คัดเลือกข้อมูล แจกแจง แยกแยะข้อมูลที่ได้จากการสืบค้น		↔						
4	สร้างความรู้ (Gathering / Generation)				↔				
5	การจัดกระทำข้อมูล นำมาจัดหมวดหมู่ความรู้ (Processing / Represent)						↔		
5	ตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูล						↔		
6	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ	↔							
7	จัดทำรูปเล่มรายงานทางวิชาการ				↔				

หมายเหตุ: เริ่มทำวิทยานิพนธ์เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2555 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2556

ที่มา: ผู้วิจัย

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 ประเภทของเครื่องมือสำหรับงานวิจัย

1) แบบสอบถาม (Questionnaire)

แบบสอบถาม (Questionnaire) สำหรับงานวิจัยในครั้งเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามประเด็นการศึกษาเพื่อให้การดำเนินงานวิจัยครั้งนี้บรรลุตามจุดประสงค์ของงานวิจัยที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งเป็นแบบที่เป็นคำถามสั้น ๆ (Question) กล่าวคือแบบสอบถามที่มีคำถามและคำตอบทุกข้อที่ต้องการลงไปตามลำดับตั้งแต่ข้อแรกจนถึงข้อสุดท้ายเพื่อใช้ในการสอบถามข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ ประเภทของคำถาม (Types of Question) คำถามที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นคำถามเปิดแบบปิด หรือปลายเปิด (Open-ended question) เป็นคำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น และตอบได้อย่างเสรี โดยตั้งคำถามพร้อมเว้นที่ว่างไว้

2) แบบสัมภาษณ์ (Interview Form)

การสัมภาษณ์เป็นเทคนิคในการเก็บข้อมูลอีกอย่างหนึ่งที่นิยมใช้ในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ การเก็บข้อมูลชนิดนี้เป็นวิธีการที่ผู้ถามและผู้ตอบต้องเผชิญหน้ากันพูดคุยซักถามหรือสนทนากัน

3) แบบสังเกตการณ์ (Observation)

3.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1) แบบสอบถาม (Questionnaire)
- 2) แบบสัมภาษณ์ (Interview Form)
- 3) แบบสังเกตการณ์ (Observation)

ตารางที่ 21 แสดงเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยเรื่อง อิทธิพลของการละเล่นพื้นบ้านในการแสดงนาฏยศิลป์ไทยร่วมสมัย “ละครไทย พ.ศ. 2533”

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย				
ลำดับ	ชื่อ	ประเภทเครื่องมือ		
		1	2	3
1	เครื่องมือสำหรับงานวิจัย ชุดที่ 1	✓		
2	เครื่องมือสำหรับงานวิจัย ชุดที่ 2	✓		
3	เครื่องมือสำหรับงานวิจัย ชุดที่ 3		✓	
4	เครื่องมือสำหรับงานวิจัย ชุดที่ 4			✓
รวม	จำนวน 4 ชุด			

ที่มา: ผู้วิจัย

3.3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์ในการวิจัยเชิงปริมาณ

ขั้นที่ 1 การสร้างเครื่องมือทาเช่นเดียวกับการสร้างแบบสอบถาม คือ การพิจารณาชนิดของตัวแปรการให้นิยามเชิงทฤษฎีและการให้นิยามเชิงปฏิบัติการ จากนั้นเรียบเรียงประเด็นที่ต้องการถาม

ขั้นที่ 2 การจัดรูปแบบของแบบสัมภาษณ์

ขั้นที่ 3 การกำหนดความยาวของแบบสัมภาษณ์ ซึ่งความหมายของแบบสัมภาษณ์ จะขึ้นอยู่กับ

1) เนื้อหาที่ต้องการสัมภาษณ์ ซึ่งได้จากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2) ระยะเวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ หากแบบสัมภาษณ์ยาวมากจะใช้เวลานานและทำให้ผู้ถูกสัมภาษณ์เกิดความเบื่อหน่ายได้

ขั้นที่ 4 การสร้างข้อคำถาม ควรมีลักษณะดังนี้

1) เป็นข้อความที่เข้าใจได้ง่าย ไม่ต้องเสียเวลาในการอธิบายหลายครั้งหลายครา

2) มีใจความหลักเพียงอย่างเดียว เพื่อไม่ให้ผู้ตอบสับสนว่าจะตอบประเด็นไหน

3) เป็นคำถามที่น่าสนใจสำหรับผู้ถูกสัมภาษณ์

4) ไม่เป็นข้อความที่ลวงละเมียดลลิตของผู้อื่น

5) ไม่เป็นคำถามที่ชักนาให้ผู้สัมภาษณ์เอนเอียงไปด้านใดด้านหนึ่ง

6) มีการจัดเรียงลำดับอย่างต่อเนื่อง

รูปแบบการสัมภาษณ์มี 2 รูปแบบ คือ การสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการและการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ การสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการจะสร้างความกดดันแก่ผู้ถูกสัมภาษณ์มากกว่าแบบไม่เป็นทางการ คุณภาพของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ยังขึ้นอยู่กับจำนวนผู้ถูกสัมภาษณ์ เวลาและสถานที่ที่ใช้ในการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ในระหว่างการดำเนินการสัมภาษณ์ด้วย

ขั้นที่ 5 การนำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้ ในขั้นตอนนี้บทบาทของผู้สัมภาษณ์จะมีความสำคัญต่อความชัดเจนและความถูกต้องของคำตอบที่ได้ ผู้สัมภาษณ์จึงควร

- 1) แต่งกายให้สุภาพเรียบร้อยตามสมัยนิยม
- 2) มีลักษณะที่เป็นมิตร ไม่ว่าจะ เป็นกิริยาท่าทาง หรือคำพูดที่ใช้ในการสนทนา
- 3) ทำความคุ้นเคยกับแบบสอบถาม ไม่นิยมการอ่านคำถามให้ผู้ตอบฟัง ควรเป็นไปในลักษณะการสนทนามากกว่า
- 4) การถามต้องเป็นไปตามคำถามที่ตั้งไว้ การเปลี่ยนคำเพียงบางคำอาจทำให้ความเข้าใจของผู้ตอบคลาดเคลื่อนไปได้
- 5) บันทึกข้อมูลด้วยความรอบคอบและเป็นไปตามคำตอบที่ได้รับ ไม่ควรพยายามสรุป หรือตีความหมายคำตอบจากพฤติกรรม หรือท่าทางของผู้ตอบ

ขั้นที่ 6 การตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ ทาการแก้ไขปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง

ขั้นที่ 7 การสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

2) ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

- ขั้นที่ 1 ศึกษารายละเอียดของเรื่องที่ต้องการสัมภาษณ์
- ขั้นที่ 2 กำหนดประเด็นที่ต้องสัมภาษณ์
- ขั้นที่ 3 ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา
- ขั้นที่ 4 ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง
- ขั้นที่ 5 ศึกษาลักษณะความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียม ประเพณีของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อหาแนวทางสร้างความคุ้นเคยก่อนการสัมภาษณ์
- ขั้นที่ 6 ชักซ้อมการใช้คำถามในแต่ละประเด็น
- ขั้นที่ 7 นำไปใช้ในสถานการณ์จริง
- ขั้นที่ 8 ตรวจสอบความถูกต้องก่อนออกจากพื้นที่

3) ลักษณะเครื่องมือการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและแบบไม่มีส่วนร่วมมีกระบวนการสร้าง ดังนี้

- ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การละเล่นพื้นบ้านไทยของชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่กลอง ตามกรอบแนวคิดการวิจัย
- ขั้นที่ 2 สร้างแบบสังเกตแบบมีส่วนร่วมและแบบไม่มีส่วนร่วม ให้สอดคล้องกับงานที่ผู้วิจัยจะศึกษา
- ขั้นที่ 3 นำแบบสังเกตแบบมีส่วนร่วมและแบบไม่มีส่วนร่วม เสนอให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะ
- ขั้นที่ 4 ปรับปรุงแก้ไข และจัดทำเป็นแบบสังเกตแบบมีส่วนร่วมและแบบไม่มีส่วนร่วมฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
- ขั้นที่ 5 ผู้วิจัยเดินทางไปสังเกตแบบมีส่วนร่วมและแบบไม่มีส่วนร่วม กับผู้รู้ ผู้ปฏิบัติจริง ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในพื้นที่ที่ทำการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับ ประวัติความเป็นมา

องค์ประกอบด้านวัฒนธรรม และองค์ความรู้เกี่ยวกับการละเล่นพื้นบ้านไทย ประโยชน์ การสืบสาน และปัญหาการละเล่นพื้นบ้านไทย รูปแบบการจัดการความรู้ การละเล่นพื้นบ้านไทยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการสืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่นในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่กลอง ตามสภาพของสังคม ชุมชน โดยการเข้าพบผู้รู้ ผู้นำชุมชนท้องถิ่น ผู้บริหารและคณะครูของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ตั้งอยู่ในภาคสังคมหลายแห่งในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่กลอง จังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี และสมุทรสงคราม

4) โดยมีกระบวนการสร้างเครื่องมือแบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของหมู่บ้าน/ชุมชน และหมู่บ้านในเขตพื้นที่การศึกษา การจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรของสถานศึกษา

ขั้นที่ 2 สร้างแบบสัมภาษณ์ขึ้นให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายการวิจัยที่ผู้วิจัยกำลังศึกษา

ขั้นที่ 3 นำแบบสัมภาษณ์ เสนอให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะ

ขั้นที่ 4 ปรับปรุงแก้ไข และจัดทำเป็นแบบสัมภาษณ์ ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3.4 วิธีดำเนินการค้นคว้าและเก็บข้อมูลสำหรับงานวิจัย

การดำเนินการวิจัยใช้วิธีวิจัยสำรวจและบรรยาย เพื่อรวบรวมข้อมูลแนวความคิดและทฤษฎี แล้วนำมาวิเคราะห์รูปแบบ กระบวนการในการสร้างสรรค์งานนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัยที่ได้รับอิทธิพลจากการละเล่นพื้นบ้าน โดยมีกระบวนการในการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

3.4.1 กำหนดหัวข้อตามประเด็น

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษร จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร หนังสือ วารสารและสิ่งพิมพ์ต่าง ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย การเก็บข้อมูลจากการค้นคว้า ศึกษาเอกสาร (Review Literature) หรือข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เช่น งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แนวคิดและทฤษฎีที่นำมาประยุกต์ให้เข้ากับงานวิจัย งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ทั้งนี้ได้นำข้อมูลที่ได้มาประมวล รวมทั้งสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อวิจัย

ผู้วิจัยวางแผนดำเนินงานกำหนดหัวข้อตามประเด็น สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

- 1) กำหนดโครงเรื่อง ตามหัวข้อเรื่องที่ศึกษาอย่างกว้าง ๆ ดังนี้
 - 1.1) แนวทางในการศึกษาบริบททางสังคมสำหรับงานวิจัย
 - 1.2) การละเล่นพื้นบ้านกับการแสดงนาฏศิลป์
 - 1.3) นาฏศิลป์ไทยร่วมสมัย
 - 1.4) ทฤษฎี แนวความคิดทางนาฏศิลป์ตะวันตกที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
 - 1.5) ข้อมูลชุดการแสดงที่ศึกษาสำหรับงานวิจัย
 - 1.6) เกณฑ์มาตรฐานศิลปะในเกณฑ์มาตรฐานของศิลปินต้นแบบทางนาฏศิลป์

2) สํารวจสภาพทั่วไปของพื้นที่ ซึ่งกำหนดเป็นสนามปฏิบัติงานศึกษาวิจัยตามเค้าโครงการวิจัย ตามที่วางแผนไว้ เช่น คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำนักการสังคีต และสำนักวัฒนธรรมรวมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม เป็นต้น

3) ศึกษาข้อมูล เอกสารที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ดังรายละเอียดในเรื่องแหล่งข้อมูลประเภทเอกสาร

4) ดำเนินการเก็บข้อมูลภาคสนามใช้เทคนิค วิธี ต่าง ๆ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ การสอบถามโดยใช้แบบสอบถาม ใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ช่วยในเก็บข้อมูล เป็นต้น

5) ศึกษาแผนที่ทางกายภาพ และเส้นทางในการเดินทางยังสถานที่ต่าง ๆ ข้อมูลการใช้รถประจำทาง หรือวิธีการเดินเป็นอย่างไร

6) การประสานงานกับบุคคลและสถานที่ต่าง ๆ ผู้วิจัยติดต่อด้วยวาจาเพื่อขอความร่วมมือ และแจ้งหนังสือถึงผู้ที่เกี่ยวข้องจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เนื่องจากในบางหน่วยงานเป็นสถานที่ทางราชการจึงต้องมีขั้นตอนในการปฏิบัติตามระเบียบทางราชการกำหนดไว้ เพื่อขอความร่วมมือ ดังนี้

6.1) ผู้วิจัยขออนุญาตหน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาในการเก็บข้อมูล โดยมีหนังสือขออนุญาตจากคณะศิลปกรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6.2) ผู้วิจัยแนะนำตัวและกำหนดสถานภาพและบทบาทแบบเปิดเผย (Overt Role) เพื่อให้ได้รับการยอมรับเข้าเป็นสมาชิกของของหน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลที่จะสัมภาษณ์ในการวิจัยครั้งนี้ จากนั้นผู้วิจัยบอกบทบาท วัตถุประสงค์ และการใช้ประโยชน์จากการวิจัย

6.3) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัยโดยคำนึงถึงจรรยาบรรณของนักวิจัยในการรักษาความลับและสิทธิมนุษยชน แล้วจัดเก็บและบันทึกข้อมูลอย่างเป็นระบบ หมั่นทบทวนตรวจสอบตนเองเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลเพื่อป้องกันอคติต่อข้อมูลต่าง ๆ

3.4.2 วิธีดำเนินการค้นคว้า สืบค้นข้อมูลภาคเอกสาร

1) แหล่งข้อมูล

ศึกษาภาคเอกสาร หลักฐาน และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ตลอดจนการศึกษาเปรียบเทียบวิธีการรายงานผลการวิจัยในคู่มือการพิมพ์วิทยานิพนธ์⁴

- 1.1) ศูนย์วิทยทรัพยากรแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 1.2) ห้องสมุดสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล
- 1.3) ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 1.4) ห้องสมุดคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 1.5) หอสมุดแห่งชาติ

2) วิธีดำเนินการค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัย สำหรับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินงานที่สำคัญ

เป็นแหล่งข้อมูลที่เป็นเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากเอกสารงานวิจัยหรือที่มีการศึกษาไว้ในประเด็นที่เกี่ยวกับอิทธิพลของการละเล่นพื้นบ้านในการแสดงทางนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัย ดังนี้

- 2.1) บริบททางสังคม
 - 2.1.1) วิธีการศึกษาบริบททางสังคม
 - 2.1.2) ที่มาของการวิจัยศึกษาทางมานุษยวิทยา
 - 2.1.3) ลักษณะกระบวนการที่นำมาใช้ในงานวิจัย

⁴ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คู่มือการพิมพ์วิทยานิพนธ์ 2548 (กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548).

- 2.1.4) บริบทสังคมกับการละเล่นพื้นบ้านของไทย
- 2.1.5) การละเล่นพื้นบ้านกับแสดงนาฏยศิลป์
- 2.2) นาฏยศิลป์ไทยร่วมสมัย
 - 2.2.1) ประวัติความเป็นมา
 - 2.2.2) ลักษณะรูปแบบการแสดง
 - 2.2.3) องค์ประกอบในการแสดงนาฏยศิลป์
 - 2.2.4) หลักการสร้างสรรคงานนาฏยศิลป์
 - 2.2.5) วิธีการจัดการสำหรับการแสดงนาฏยศิลป์
- 2.3) ทฤษฎี แนวความคิดทางนาฏยศิลป์ตะวันตกที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
 - 2.3.1) ทฤษฎี
 - 2.3.2) แนวความคิด หรือทัศนคติ
 - 2.3.3) เทคนิคการแสดงเฉพาะศิลป์ใน
- 2.4) เกณฑ์มาตรฐานศิลป์ในเกณฑ์มาตรฐานของศิลป์ต้นแบบทางนาฏยศิลป์
 - 2.4.1) ข้อมูลพื้นฐานของโครงการ เช่น ชื่อโครงการ ผู้รับผิดชอบโครงการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น
 - 2.4.2) ข้อมูลการดำเนินงานของโครงการ เช่น ที่มาของโครงการ จุดประสงค์ของโครงการ วิธีการดำเนินงานตามโครงการ
 - 2.4.3) ผลการดำเนินงานตามโครงการ (เกณฑ์มาตรฐานศิลป์ในเกณฑ์มาตรฐานของศิลป์ต้นแบบทางนาฏยศิลป์)
 - 2.4.4) ผลการพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่ตรงตามมาตรฐาน

ตลอดจนความรู้เกี่ยวกับทฤษฎี ทักษะ และแนวความคิด ทางนาฏศิลป์ สังคมวิทยา มานุษยวิทยา และวัฒนธรรม อีกทั้งเนื้อหาเกี่ยวกับพื้นที่ที่ทำการศึกษา โดยค้นคว้า เอกสารทั้งที่เป็นเอกสารปฐมภูมิหรือทุติยภูมิ (ศัพท์) จากหน่วยงานราชการ สถาบันการศึกษา ของรัฐและเอกชน เช่น หนังสือ ตำรา รายงานการประชุม รายงานผลการวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษา และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ สุจิตกรรมการแสดง (นาฏศิลป์ ทักษะศิลป์ ดุริยางคศิลป์) ประเภทต่าง ๆ ผลงานการแปลความจากภาษาต่างประเทศ เป็นต้น รวมไปถึงการศึกษาค้นคว้าอิสระ และการสืบค้นข้อมูลจากสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต (สื่อออนไลน์) วีดิทัศน์ เป็นต้น

โดยการรวบรวมแยกประเด็นได้ตามเนื้อหา พร้อมทั้งการสังเคราะห์เอกสาร ซึ่งได้จากแหล่งต่าง ๆ เช่น สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัย สถานศึกษาต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน สำนักงานวัฒนธรรม บทความงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลทุติยภูมิ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ส่วนเครื่องมือ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย กล้องถ่ายรูป เทปบันทึกเสียง สมุดจดบันทึก อุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน เป็นต้น

3.4.3 วิธีดำเนินการค้นคว้า สืบค้นข้อมูลภาคสนาม

1) กำหนดประเด็น

สำหรับประเด็นที่ผู้วิจัยได้กำหนดในการดำเนินการค้นคว้า สืบค้นข้อมูล ภาคสนามเป็นไปตามจุดประสงค์ของการวิจัย โดยกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ สำหรับการศึกษานิเทศศาสตร์ของการละเล่นพื้นบ้านในการแสดงทางนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัย

ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นในการศึกษา ไว้ดังนี้

1.1) บริบททางสังคม

1.1.1) ความหมายบริบททางสังคม

1.1.2) วิธีการศึกษาบริบททางสังคม

1.1.3) ที่มาของการวิดิศึกษาทางมานุษยวิทยา

1.1.4) ลักษณะกระบวนการที่นำมาใช้ในงานวิจัย

- 1.2) การละเล่นพื้นบ้านกับการแสดงนาฏยศิลป์
 - 1.2.1) การละเล่น "พื้นบ้าน" กับ "พื้นเมือง"
 - 1.2.2) บริบทสังคมกับการละเล่นพื้นบ้านของไทย
 - 1.2.3) การละเล่นพื้นบ้านกับแสดงนาฏยศิลป์
 - 1.2.4) การละเล่นพื้นบ้านที่เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์การแสดงนาฏยศิลป์ไทยร่วมสมัย ชุด "ละครไทย พ.ศ. 2533"
- 1.3) นาฏยศิลป์ไทยร่วมสมัย
 - 1.3.1) ประวัติความเป็นมาการหาความหมาย
 - 1.3.2) ลักษณะรูปแบบการแสดง
 - 1.3.3) องค์ประกอบในการแสดงนาฏยศิลป์
 - 1.3.4) หลักการสร้างสรรค์งานนาฏยศิลป์
 - 1.3.5) วิธีการจัดการสำหรับการแสดงนาฏยศิลป์
- 1.4) ข้อมูลชุดการแสดงที่ศึกษาสำหรับงานวิจัย
 - 1.4.1) ประวัติความเป็นมาของการแสดงนาฏยศิลป์
 - 1.4.2) แนวความคิดหรือทัศนคติในการสร้างสรรค์ผลการแสดง
 - 1.4.4) องค์ประกอบในการแสดง
 - 1.4.5) การนำเสนอการแสดงนาฏยศิลป์ไทยร่วมสมัย ชุด "ละครไทย พ.ศ. 2533"

1.5) เกณฑ์มาตรฐานศิลปินเกณฑ์มาตรฐานของศิลปินต้นแบบทางนาฏยศิลป์

1.5.1) ที่มาและความสำคัญของโครงการ

1.5.2) จุดประสงค์ของโครงการ

1.5.3) วิธีการดำเนินงานตามโครงการ

1.5.4) ผลการดำเนินงานตามโครงการ

1.5.5) ผลการพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่ตรงตามมาตรฐาน

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามประเด็นการศึกษา เครื่องมือในการวิจัยแต่ละชิ้น นั้นจะมีวัตถุประสงค์และประเด็นการศึกษาแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลในการวิจัยที่ ถูกต้อง เทียบตรง และมีคุณภาพต่องานวิจัยในครั้งนี้ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้บันทึกเสียงและฉาย ภาพนิ่ง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลบางส่วนมาประกอบการวิเคราะห์ผลการวิจัยนี้อีกด้วย

2) แหล่งข้อมูล

ศึกษาภาคสนาม มีวิธีการให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้โดยการต่าง ๆ สำหรับ งานวิจัยเรื่อง อิทธิพลของการละเล่นพื้นบ้านในการแสดงทางนาฏยศิลป์ไทยร่วมสมัย ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

ตารางที่ 22 แสดงรายละเอียดของแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการสืบค้นข้อมูลภาคสนาม

ลำดับ	จุดประสงค์การวิจัย	ข้อมูลการศึกษา	แหล่งข้อมูล
1	ศึกษาแนวความคิด และรูปแบบของการ แสดงนาฏศิลป์ไทย ร่วมสมัยที่ได้รับ อิทธิพลจาก การละเล่นพื้นบ้าน	1) นาฏศิลป์ไทยร่วม สมัย 2) การละเล่นพื้นบ้านกับ การแสดงนาฏศิลป์	1.1) ภาควิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 1.2) สำนักการสังคีต กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม 1.3) สำนักงานวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม 2.1) ภาควิทยาศาสตร์การกีฬา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2.2) สำนักการสังคีต กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม 2.3) สถาบันอยุธยาศึกษา ม.ราชภัฏพระนครศรีอยุธยา 2.4) สาขาวิชานาฏศิลป์และการละคร คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ ม.ราชภัฏ เพชรบูรณ์

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ลำดับ	จุดประสงค์การวิจัย	ข้อมูลที่ศึกษา	แหล่งข้อมูล
2	เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการแสดงนาฏยศิลป์ไทยร่วมสมัยที่ได้รับอิทธิพลจากการละเล่นพื้นบ้าน	3) ข้อมูลชุดการแสดงที่ศึกษาสำหรับงานวิจัย 4) เกณฑ์มาตรฐานศิลปิน เกณฑ์มาตรฐานของศิลปินต้นแบบทางนาฏยศิลป์	3.1) ภาควิชานาฏยศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 4.1) ภาควิชานาฏยศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3	เพื่อศึกษาอิทธิพลของการละเล่นพื้นบ้านในการแสดงนาฏยศิลป์ไทยร่วมสมัยกับบริบททางสังคมไทย	5) บริบททางสังคม	5.1) ภาควิชานาฏยศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 5.2) สำนักการสังคีต กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม 5.3) สำนักงานวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม 5.3) สถาบันอยุธยาศึกษา ม.ราชภัฏพระนครศรีอยุธยา 5.4) สาขาวิชานาฏยศิลป์และการละคร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ม.ราชภัฏเพชรบูรณ์

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ลำดับ	จุดประสงค์การวิจัย	ข้อมูลที่ศึกษา	แหล่งข้อมูล
		6) ความความคิด กระบวนการและวิธีการ สร้างสรรค์งานของ ศิลปิน	6.1) ภาควิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
		7) นาฏศิลป์ กับ วัฒนธรรม	7.1) ภาควิชานาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 7.2) สำนักงานสังคีต กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม 7.3) สำนักงานวัฒนธรรมร่วมสมัย กระทรวงวัฒนธรรม
รวม	3 ข้อ	7 ประเด็น	6 แหล่งข้อมูล

ที่มา: ผู้วิจัย

3) วิธีดำเนินการค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัย สำหรับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินงานที่สำคัญ เป็นข้อมูลที่รวบรวมได้จากพื้นที่ที่ทำการศึกษาวิจัยผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามเป็นหลัก โดยการใช้เครื่องมือแบบต่าง ๆ ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำไปศึกษาสภาพทั่วไป ประวัติความเป็นมา และวัฒนธรรมของหมู่บ้านชุมชนท้องถิ่น ที่อยู่ในขอบเขตและพื้นที่ศึกษาวิจัยในครั้งนี้เท่านั้น

โดยเก็บข้อมูลจากภาคสนาม เป็นข้อมูลที่รวบรวมได้จากพื้นที่ ที่ทำการศึกษาวิจัย โดยวิธีการต่าง ๆ ดังนี้

3.1) วิธีการสำรวจเบื้องต้น (Basic Survey)

3.2) การสัมภาษณ์ที่ไม่เป็นทางการ (Interview)

3.3) การสังเกตการณ์ (Observation)

3.5 การจัดกระทำข้อมูลสำหรับงานวิจัย

ในการจัดกระทำข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการนำข้อมูลที่ได้มาจากการศึกษาเอกสารและข้อมูลจากภาคสนาม โดยแยกตามความมุ่งหมายของการวิจัย มาจัดกระทำ ดังต่อไปนี้

3.1.1 นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากเอกสารต่าง ๆ มาศึกษาอย่างละเอียดพร้อมจัดระบบหมวดหมู่ ตามความมุ่งหมายของการวิจัยที่กำหนดไว้

3.1.2 นำข้อมูลจากภาคสนาม ที่เก็บรวบรวมได้จากการสำรวจเบื้องต้นการสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม ซึ่งได้จัดบันทึกไว้ และในแถบบันทึกเสียงถอดความ มาแยกประเภท จัดหมวดหมู่ และสรุปสาระสำคัญ ตามประเด็นที่ทำการศึกษาวิจัย

3.1.3 นำข้อมูลทั้งที่เก็บรวบรวมได้จากเอกสาร และข้อมูลภาคสนามที่รวบรวมได้จากการสำรวจเบื้องต้น การสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์

ซึ่งในการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล โดยใช้วิธี Investigator Triangulation โดยการนำข้อมูลไปใช้กับผู้ให้ข้อมูลอ่านหรือกลับไปสอบถามผู้ให้ข้อมูลซ้ำอีก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับความจริง และใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Methodological Triangulation) ของ ดีนซิน (Denzin) คือ การแสวงหาความเชื่อถือได้ของข้อมูล จากแหล่งที่แตกต่างกัน⁵

3.6 ตรวจสอบข้อมูลสำหรับงานวิจัย

3.6.1 การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation)⁶

การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) คือ การพิสูจน์ว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มานั้นถูกต้องหรือไม่ วิธีตรวจสอบคือ การสอบแหล่งข้อมูล แหล่งที่มาที่จะพิจารณาในการตรวจสอบ ได้แก่

3.2.1 แหล่งเวลา ผู้วิจัยตรวจสอบข้อมูลประเด็นเดียวกัน จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาต่างเวลากัน (หมายถึง ถ้าข้อมูลต่างเวลากันจะเหมือนกันหรือไม่) แล้วนำมาประมวลหาข้อสรุปร่วมกัน

3.2.2 แหล่งสถานที่ เป็นการตรวจสอบข้อมูลต่างสถานที่กัน (หมายถึง ถ้าข้อมูลต่างสถานที่กันจะเหมือนกันหรือไม่) ทั้งจากสถานศึกษา หน่วยบริการทางการศึกษาระดับจังหวัด อำเภอ และหน่วยงานอื่น ๆ ในจังหวัด

3.2.3 แหล่งบุคคล ผู้วิจัยใช้กรอบการสัมภาษณ์เนื้อหาเดียวกัน สำหรับการสนทนากับผู้รู้ในสังคม / ชุมชน 2 กลุ่ม (หมายถึง ถ้าบุคคลผู้ให้ข้อมูลเปลี่ยนไป ข้อมูลจะเหมือนกัน กับของเดิม หรือไม่)

⁵ สุภาวดี จันทวานิช, วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548), หน้า129 - 130.

⁶ ศักดิ์สิน ช่องดารากุล, “การละเล่นพื้นบ้านไทยของชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่กลอง: การจัดการความรู้เพื่อการสืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่นของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวัฒนธรรมศาสตร์ สถาบันวิจัยศิลปะและวัฒนธรรมอีสาน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553), หน้า166.

3.6.2 การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย (Investigator Triangulation)⁷

การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย คือ การตรวจสอบว่า ผู้วิจัยแต่ละคนจะได้ข้อมูลต่างกันอย่างไร โดยเปลี่ยนตัวผู้สังเกต แทนที่จะใช้ผู้วิจัยคนเดียวกันมาสังเกต โดยตลอด

1) การตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี (Theory Triangulation) คือ การตรวจสอบว่าผู้วิจัยใช้แนวคิด ทฤษฎีที่ต่างไปจากเดิม จะทำให้การตีความข้อมูลแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด

2) การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation) คือการใช้วิธีเก็บข้อมูลที่แตกต่างกัน เพื่อรวบรวมข้อมูลเรื่องเดียวกัน

3.6.3 การดำเนินงานทางข้อมูลหลังจากตรวจสอบข้อมูล

ผู้วิจัย นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา มาจัดกระทำ ดังนี้

1) ถอดข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมจากเอกสารต่าง ๆ และข้อมูลจากภาคสนามที่เก็บรวบรวมได้จากการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม การสังเกตการจากการศึกษาข้อมูลภาคสนาม

2) จำแนก จัดระบบหมวดหมู่ข้อมูล สรุปสาระสำคัญ ตามความมุ่งหมายของวิจัยที่กำหนดไว้ วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาส่วนของข้อมูล (Segments of Text) เพื่อนำเสนอกลุ่มประเภท ของความหมายหรือประสบการณ์ที่ได้จากการศึกษา เพื่อค้นพบสิ่งที่สำคัญในบุคคล เรื่องราว และเหตุการณ์ซึ่งเป็นคุณสมบัติเฉพาะ

3) เรียบเรียงผลการศึกษาจากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และข้อมูลภาคสนาม ที่รวบรวมได้ตามแนวทางการศึกษาเชิงพรรณนาวิเคราะห์

⁷ เรื่องเดียวกัน. หน้า166 - 167.

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลมาเรียบเรียงเป็นความเรียง ประกอบกับคำบรรยายแบบพรรณนา แล้วสรุปเป็นรายงานการวิจัย ตามขั้นตอนของการสรุป โดยมีขั้นตอนต่าง ๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.7.1 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามจุดประสงค์ของการวิจัย โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล จากเอกสารและข้อมูลภาคสนามที่ได้จากการสังเกต การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม และการประชุมเชิงปฏิบัติการ มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสร้างข้อสรุป ดังนี้

1) การวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Induction)^{8, 9}

คือ วิธีตีความ สร้างข้อสรุปจากข้อมูลรูปธรรมหรือปรากฏการณ์ที่มองเห็น โดยการเชื่อมโยง เปรียบเทียบ และสร้างข้อสรุปในแนวความคิดการสร้างสรรค์การแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัย โดยมีอิทธิพลการเล่นพื้นบ้านเข้ามาเกี่ยวข้อง จากข้อมูลทั้งหมดตามกรอบเนื้อหาของวิธีระบบ เป็นต้น

เมื่อผู้วิจัยได้เห็นรูปธรรมหรือเหตุการณ์หลาย ๆ เหตุการณ์แล้ว จึงลงมือสร้างข้อสรุป ถ้าข้อสรุปนั้นยังไม่ได้รับการตรวจสอบยืนยัน ก็ถือเป็นสมมติฐานชั่วคราว (Working Hypothesis) ถ้าหากได้รับการยืนยันแล้วก็ถือเป็นข้อสรุป เช่น แนวความคิดการสร้างสรรค์การแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัย โดยมีอิทธิพลการเล่นพื้นบ้านเข้ามาเกี่ยวข้อง องค์ประกอบของการแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัยที่ได้รับอิทธิพลจากการเล่นพื้นบ้าน อิทธิพลของการเล่นพื้นบ้านในการแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัยกับบริบททางสังคมไทย การเล่นพื้นบ้านที่แทรกอยู่ในการแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัย เป็นต้น

⁸ สุภางค์ จันทวานิช, *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ*. หน้า 131 - 137.

⁹ ชนิตา จิตตฤทธะ, "ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณกับระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ: ความแตกต่างของความเชื่อทางญาณวิทยา (Quantitative and Qualitative Methodology: A Disparity of Epistemological Beliefs)." ใน *วารสารการจัดการสมัยใหม่* ปีที่ 7 ฉบับที่ 2, (มกราคม 2555) : 5.

2) การวิเคราะห์โดยการจำแนกข้อมูล (Typological Analysis)

เป็นการจำแนกข้อมูลเป็นชนิด ๆ (Typologies) ตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันไป โดยการใช้ทฤษฎี ทศนคติและแนวความคิด เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลจะวิเคราะห์ถึงแนวความคิดและรูปแบบ องค์ประกอบของการแสดง อิทธิพลต่อการแสดงที่มีปัจจัยมาจากบริบททางสังคมไทย ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาอิทธิพลของการละเล่นพื้นบ้านในการแสดงนาฏยศิลป์ไทยร่วมสมัย โดยมีกรอบ ดังนี้

2.1) แนวความคิดและรูปแบบของการแสดงนาฏยศิลป์ไทยร่วมสมัยที่ได้รับอิทธิพลจากการละเล่นพื้นบ้าน

2.1.1) แนวความคิดการสร้างสรรค์การแสดงนาฏยศิลป์ไทยร่วมสมัย โดยมีอิทธิพลการละเล่นพื้นบ้านเข้ามาเกี่ยวข้อง

2.1.2) รูปแบบของการแสดงนาฏยศิลป์ไทยร่วมสมัย โดยมีอิทธิพลการละเล่นพื้นบ้านเข้ามาเกี่ยวข้อง

2.2) องค์ประกอบของการแสดงนาฏยศิลป์ไทยร่วมสมัยที่ได้รับอิทธิพลจากการละเล่นพื้นบ้าน

2.3) อิทธิพลของการละเล่นพื้นบ้านในการแสดงนาฏยศิลป์ไทยร่วมสมัยกับบริบททางสังคมไทย

2.3.1) การสังเคราะห์การละเล่นพื้นบ้านในแสดงนาฏยศิลป์ไทยร่วมสมัยชุด "ละครไทย พ.ศ. 2533"

2.3.2) อิทธิพลของการละเล่นพื้นบ้านบ่งบอกถึงบริบททางสังคมไทยในแสดงนาฏยศิลป์ไทยร่วมสมัยชุด "ละครไทย พ.ศ. 2533"

2.3.3) คุณค่าของนาฏยศิลป์ไทยร่วมสมัยที่ได้รับอิทธิพลจากการละเล่นพื้นบ้าน ได้แก่ อิทธิพลด้านสังคม อิทธิพลด้านเศรษฐกิจ อิทธิพลด้านการศึกษา และอิทธิพลด้านสิ่งแวดล้อม

3.7.2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลมาเรียบเรียงเป็นความเรียง ประกอบกับคำบรรยายแบบพรรณนา แล้วสรุปเป็นรายงานการวิจัย ตามขั้นตอนของการสรุป ดังนี้

1) แนวความคิดและรูปแบบของการแสดงนาฏยศิลป์ไทยร่วมสมัยที่ได้รับอิทธิพลจากการละเล่นพื้นบ้าน

1.1) แนวความคิดการสร้างสรรค์การแสดงนาฏยศิลป์ไทยร่วมสมัย โดยมีอิทธิพลการละเล่นพื้นบ้านเข้ามาเกี่ยวข้อง

1.2) รูปแบบของการแสดงนาฏยศิลป์ไทยร่วมสมัย โดยมีอิทธิพลการละเล่นพื้นบ้านเข้ามาเกี่ยวข้อง

2) องค์ประกอบของการแสดงนาฏยศิลป์ไทยร่วมสมัยที่ได้รับอิทธิพลจากการละเล่นพื้นบ้าน

2.1) เนื้อหาวรรณกรรม

2.2) ตัวละคร

2.3) ดนตรี

2.4) อุปกรณ์ประกอบการแสดง

2.5) เครื่องแต่งกาย

2.6) โรงละคร ฉาก

2.7) เทคนิค

2.8) ลีลา กระบวนท่ารำ

3) อิทธิพลของการละเล่นพื้นบ้านในการแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัยกับบริบททางสังคมไทย

3.1) การสังเคราะห์การละเล่นพื้นบ้านในแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัยชุด “ละครไทย พ.ศ. 2533”

3.2) อิทธิพลของการละเล่นพื้นบ้านบ่งบอกถึงบริบททางสังคมไทยในแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัยชุด “ละครไทย พ.ศ. 2533”

3.3) คุณค่าของนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัยที่ได้รับอิทธิพลจากการละเล่นพื้นบ้าน

3.2.1) อิทธิพลด้านสังคม

3.2.2) อิทธิพลด้านเศรษฐกิจ

3.2.3) อิทธิพลด้านการศึกษา

3.2.4) อิทธิพลด้านสิ่งแวดล้อม

3.8 นำเสนอข้อมูลสำหรับงานวิจัย

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลหลังจากการตรวจสอบความครบถ้วนและน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ และการสังเกต ผู้วิจัยทำการตรวจสอบการบันทึกข้อมูล การจัดหมวดหมู่ตามประเด็นการวิจัยที่ตั้งไว้ และวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัยตามแนวความคิดของคัคดีสิน ช่องดารากุล¹⁰ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตรวจสอบผลการวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคแบบสามเส้า (Triangulation) เพื่อให้ข้อมูลมีความเป็นจริงและน่าเชื่อถือ

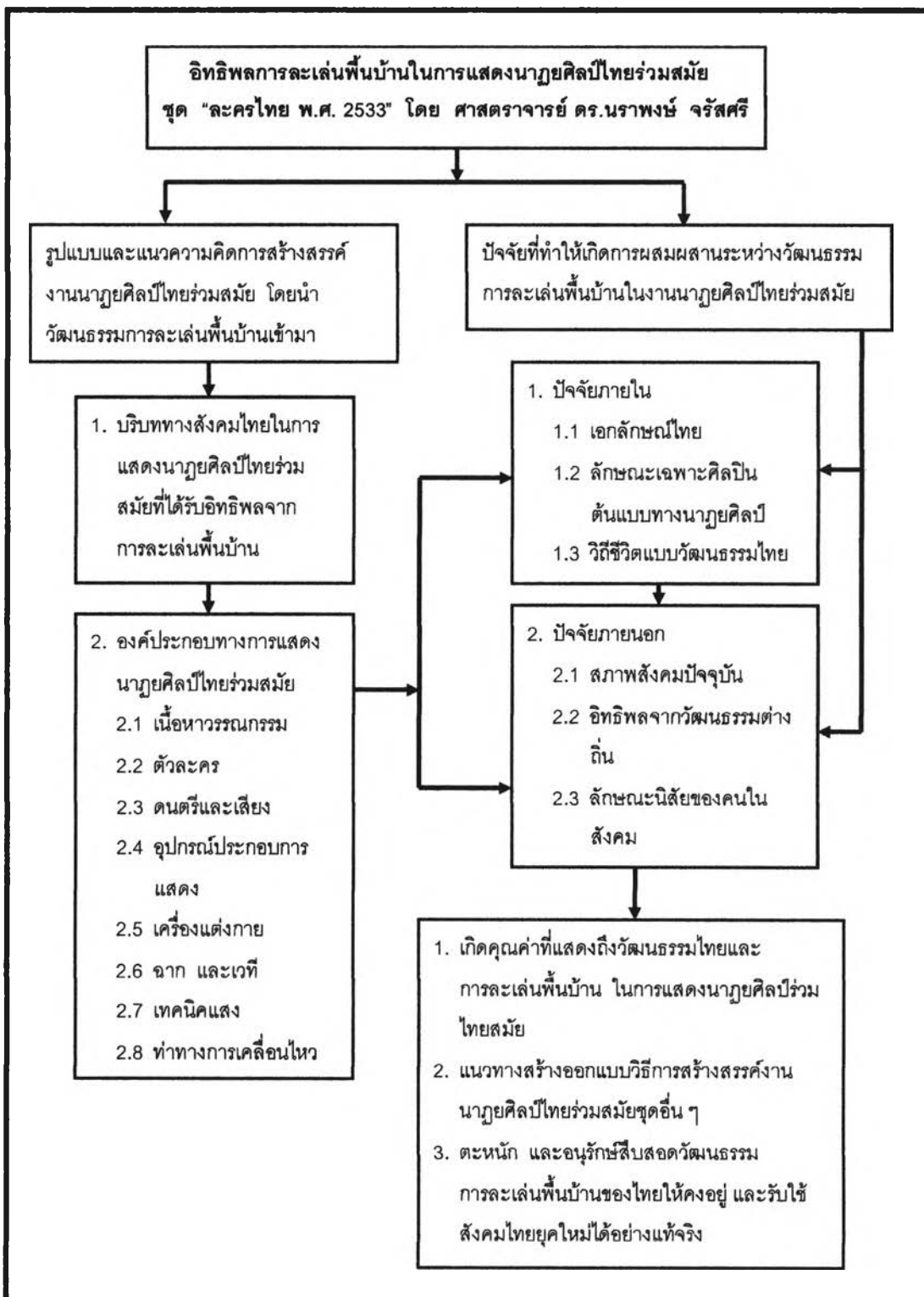
¹⁰ คัคดีสิน ช่องดารากุล, “การละเล่นพื้นบ้านไทยของชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่ลุ่มน้ำแม่กลอง: การจัดการความรู้เพื่อการสืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่นของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน,” หน้า 169 - 170.

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัย ด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) ตามประเด็นต่าง ๆ ของผลงานการสร้างสรรค์การแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัย ชุด “ละครไทย พ.ศ. 2533” โดย ศาสตราจารย์ ดร.นราพงษ์ จรัสศรี ที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของการละเล่นพื้นบ้านในการแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัย

โดยแยกเป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดประสงค์ของการวิจัย ที่กำหนดไว้ ผลของการศึกษาประวัติความเป็นมา องค์ประกอบการแสดง และองค์ความรู้เกี่ยวกับการสร้างสรรค์การแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัย รวมไปถึงอิทธิพลของการละเล่นพื้นบ้านกับบริบททางสังคมไทย พร้อมตาราง และภาพประกอบ ในบางช่วงบางตอน ได้แก่

- 1) แนวความคิดและรูปแบบของการแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัยที่ได้รับอิทธิพลจากการละเล่นพื้นบ้าน
- 2) องค์ประกอบของการแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัยที่ได้รับอิทธิพลจากการละเล่นพื้นบ้าน
- 3) อิทธิพลของการละเล่นพื้นบ้านในการแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัยกับบริบททางสังคมไทย

นอกจากนี้ยังนำเสนอถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้รับจากการศึกษาวิจัย แล้วนำมาสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ บรรณานุกรม ภาคผนวก ตามกระบวนการศึกษาวิจัยต่อไป

ภาพที่ 6 แสดงกรอบแนวคิดสำหรับงานวิจัย เรื่อง "อิทธิพลการเล่นพื้นบ้านในการแสดงนาฏศิลป์ไทยร่วมสมัย" ที่มา: ผู้วิจัย

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย